

[Euràsia: 30 anys d'insubordinació literària als mandarins, 1974-2003](#)

65. *Fronda adentro*

Fronda adentro nasqué el març de 1997 arran d'un intent fallit d'autotraducció de *Fosca endins* al castellà. En tenir les 42 noves versions, vaig descobrir que el veritable esperit de l'original s'havia esfumat. Amb tot, n'hi havia 10 d'equiparables o superiors als quartets catalans. He emprat quartets o quartetes en 3 dels meus llibres: *Fosca endins*, *Vacant*, i *Cent un juejus de Xina Tang*. *Fosca endins*, poemari compost per 42 poemes decasíl·labs d'un únic quartet, s'estructura en cinc grups de 8 poemes rematats per un darrer grup de 2. És, sens dubte, el meu poemari més discursiu, de tall més clàssic, escrit tot ell en una primera persona buidada de valor autobiogràfic, que es vol hereva de la primera persona compartible d'abans del romanticisme. Quan Anne-Hélène Suárez impartí el seu seminari de poesia dels Tang a la UPF (1994), convidà els assistents a improvisar una versió d'un conegut jueju de Wang Wei, informant, prèviament, de les possibles equivalències, caràcter per caràcter, dels mots originals. Vaig ser l'únic a arriscar-m'hi, amb la versió instantània que segueix: "A la muntanya buida /no se sent sinó l'eco. /La llum penetra fonda /fins a tocar la molsa.". Que després passà sense cap alteració a *Cent un juejus de Xina Tang*. Ara l'afegia als deu quartets "salvats" del naufragi, adaptada al castellà segons la publicarem a la revista *Rosa cúbica* (nº 17/18, 1997) , a més d'un monòstic *endecasílabo* final. L'afegia, però, absolutament apropiada, sense anomenar Wang Wei. I dedicava *Fronda adentro* "a la dama de Catay". Com havia ocorregut amb *Cima branca* respecte a *Poemes mínims*, constatava que la rescriptura (no la traducció) d'un llibre propi en una altra llengua, per tal de reeixir poèticament sense fallides, podia implicar renunciar a part dels textos, generar-ne de nous i alterar l'estructura final del conjunt. Així, el producte resultant passava a ser, genuïnament, un altre llibre. Original i suficient sense necessitat de fer cap referència a l'obra primigènia. Una transfiguració consumada. En aquest cas, un *post-scriptum* de la tetralogia *L'Amor*, primer bloc de llibres d'*Euràsia*. Amb *endecasílabo* de cloenda: "Ebrio de hondura, como barco vago."

Libres de l' Índex, 2004